

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. IX. Quanti hęc momenti sit docetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

DE ORAT. MENTALI. 79
humilitate misericordiam à Deo
impetrasse. Et profectò, is suorù pec-
catorum grauitatem prout oportet
non sentit, qui cùm potest, se non
prosternit nec inclinat in terram,
quo eorum veniam consequatur.
Hæc quidem Cæsarius. Atque hic om-
nium Sanctorum, vti mox videbi-
mus, spiritus fuit.

CAP. I X.

*Sacra scriptura auctoritatibus &
Sanctorum exemplis, quanti reue-
rentia hac exterior referat, confir-
matur.*

ETSI fideles omnes norint &
fateantur, bonum esse, oratio-
nem, tum vocalem, tum men-
talem exteriori hac reuerentia ex-
ornare; tamē, quòd particulare Dei
donum sit, quod sanctis suis ille cõ-
municare solet, nosse quanti hoc ad-
ritè orandum & ingentes à Deo gra-
tias & misericordias obtinendas,
referat & conducatur, consentaneum
visum est hanc veritatem illorum
exemplo confirmare, quos vt tales

Exod. 17. colit ecclesia. Moses Deum in monte Sinai oraturus, cecidit se in terra pronus prosternebat. Is ipse adversus Amalecitas orans, rectus, sublati brachijs, donec defatigaretur stetit.

2. Reg. 12. David rex orationem peracturus, cecidit se in terra pronus prosternebat.

ij s. sec. stitit, & in terra pronus prosternebat.

est. Salomon etiam genibus in terram positus orasse legitur; Daniel quoque non aliter nisi flexo poplite orationem fecisse scribitur. Minus tamen hoc sacra Scriptura, velut quod ad reverentiam & cultum divinum spectans, ac velut circumstantiam ad rite orandum maximè necessariam notat. Quibus autem verbis dignè reverentiæ illius exterioris exemplum, quod Christus Dominus nosse orando præbuit, exponemus.

3. Reg. 8. D. n. 9. Grans in orto, in genua dicitur pronolutus, soloque prostratus, & vultu in terram verso Patrem rogasse.

M. 11. 26. Illius autem in orto orationem referre Evangelistæ, docere volunt, id ipsum & alias, cum ad montes orationis ergo concederet, facere, quando

M. 6. 14. locus

Luc. 22.

DE ORAT. MENTALI. 81

locus ac tempus sinebatur, solitum: nam semper eandem quam in horto ostendit, erga Patrem celestem reuerentiam obseruauit.

Domini exemplo eandem reuerentiam inter orandum adhibere soliti sunt Apostoli. Petrus Tabitam resuscitaturus, mansit solus, & genu flexo se ad orandum composuit; Paulus quoque Epheso discedens, cum senioribus omnibus genua in terra flexit, itaque Deum deprecatus est. Stephanus, interim dum lapidibus obruebatur, orabat pro lapidantibus flexo in terram prostrate. Apostolum Iacobum Minorem, Ierosolymæ Episcopum tam saepe orare flexo genu solitum refert Hieronymus, ut callum pellis contraxerit camelina durior.

*Act. 9.
Act. 20.*

Act. 7.

Lib. de viris illustr.

Hocce secuti sunt & reliqui sancti exemplum. D. Antonium tradit Athanasius, integras noctes flexo genu in terra orare consueuisse. Magni Polychronium scribit Theodoretus, etiam decrepitem, integris noctibus erectum orare solitum, & suis apud Deum precibus obtinuisse; ut duo viri magni, Dei que serui,

In hist. relig. c. 24.

D S qui

P. IX
& Ro
in me
n terra
e adue
sublat
ur ster
urus, a
uoluta
in ter
D an
oplu
Mino
at qu
minum
triam
at. a
digne
xem
s no
mus
citur
s, &
alle,
re
idi
rati
ndo
ocus

qui ad ipsum venerant, cum in
illius exemplo integra nocte ere-
stantesque orare non possent, illi
in contubernio haerentes, tandem
moti, diuina succurrente gratia, in-
praestiterint. Beatus Dominicus
orandum contemplandumque, ge-
nua flectebat, soloque se prosterne-
bat, & reuerentia exteriori ani-
pietatem excitabat. Tradit S. Boni-
uentura, Minorum Patrem Franci-
cum, vt oraret & horas Canonicas
recitaret, reuerentiam exteriori
corporis cum interiori anima iun-
gere solitum; & ipsum licet aegrum,
horas non sedentem, sed stantem, re-
ctum, apertoque capite, nullam in-
partem inclinando recitasse. Si qua-
do iter ageret, & hora recitandi offi-
cij aduenisset, ad ipsum cum animi
se tum corporis quiete parasse,
& licet tempore pluuio peregrina-
retur, & festinato opus esset, non ta-
men propterea incedendo iterque
eadem opera perficiendo officium
recitare voluisse, at iter, donec ho-
ras decurrisset, interrumpere solitum.

*Lib. 4. vi
3a cap 9.*

Vita c. 10.

DE ORAT. MENTALI. 83

suumque factum hac probasse similitudine: Stamus, inquit, & quiescimus, quò maiori commoditate cibum corruptibilem, & in vermes & putredinem, vti corpus ipsum, còuertendum sumamus; an non ergo consentaneum, vt, quò & anima refectione quæ vitam afferat, pascatur, quiescamus.

S. Vincentius Ferrerius, etsi diurnis concionum laboribus defatigatus, noctu tamen dum se orationi ^{Vincent.} dabat, & horas Canonicas, sæpe et ^{Iustinian.} iam integrum Psalterium legeret, ^{in vita.} genu flectebat, & exteriori hac reuerentia orationis tempus transigebat. S. Edmondus Archiepiscopus ^{Surius} Cantuariensis, mysteria vitæ Christi ^{Novemb.} meditaturus, & horas Canonicas recitaturus, nudo flectebat genu, donec durissimo callo disrupta pelle ^{Bernard.} sanguis prorumperet. Beatus Lau ^{Iustin. in} rentius Iustinianus, Patriarcha Ve ^{ei: in vita.} netus, magna reuerentia stans, nullamque in partem inclinans orabat & horas legebat. Beatus item D. N. Ignatius septem continuò horas

84 FRANC. ARIAS CAP. I

Ribade-
neira in
vita Lat.
lib 1. c. 2.
lib. 5. c. 1.
in prima
edit.

diuina mysteria contemplans
tebat, et si iam senior, & vitæ su-
rioris laboribus fractus, interdum
quò Dei pulchritudinem, coele-
stellis depictum intuens con-
plaretur, humili in sede se collo-
ret Sanctus Ferdinandus de Talan-
ra Archiepiscopus Granatensis (re-
ferente Petro de Vega Genera-
Hieronymianorū) non modò hono-
Canonicas magna reuerentia recita-
tabat, vt qui cum Deo loqueretur,
sed etiam Clericos admonebat, ne,
quando priuatim horas Canonicas
recitarent, sedendo eas, sed erecti &
stantes, ob reuerentiam quæ Deo
debetur, decurrerent. Quam ijs re-
gulam non præscripsit dum in cho-
ro simul horas recitant; nam ibi v-
nus alteri se conformare debet, & a-
lia à stantibus, alia à sedētibus reci-
tanda sunt, vtimos obtinet. nam nec
oēs erectos & semper aperto capi-
te, stare ipsa temporis finit prolixi-
tas, nec multorum imbecillitas. Ac
proinde ibi satisfaciunt, si quantam
possunt, alias reuerentiam seruēt, &
ea cum

DE ORAT. MENTALI. 85

ea cum attentione, & silentio ibi versentur, quale tam sublime requirit mysterium quod scilicet ibi, totius Ecclesiae nomine, & velut legati & ministri eius, cum Deo, de mundi redemptione agant ac loquantur.

Omnia haec praecclare tangit Concilium Treurense, quod ad orantes & horas in choro recitantes sermonem dirigens ita loquitur, Decernimus, ut laudes diuinae suis horis non festinanter, non praecipitanter, sed tractim, animoque, quam fieri potest attentissimo, & reuerentia & gaudio spiritus decantentur. nam voce in Ecclesia cantare, & corde per plateas locaque publica vagari, quid est aliud quam hominibus imponere, ridere Deum? Interim verò dum publicè in choro horae dicuntur, nemo assistentium alijs occupetur rebus, velut in libro priuatim legendo, aut horas priuatim recitando, sed cum ceteris cantet, Deumque laudet. Qui verò secus egerit, velut absens habebitur; id est, quemadmodum sancti huius operis fructum

*Concil.
Treu. c. de
hor. Cano.
in tom. 4.
Concil.*

86 FRANC. ARIAS CAP. II
qui à deuotè scilicet in choro can-
tando recipitur, perdit, ita perdit
& distributiones, sicut eis careat
absentes. Dein ad reliquos Ecclesie
ministros, qui orant, & horas in par-
ticulari legunt, sermonem conuer-
tens ait. Qui extra chorū horas recita-
tāt, caueant ne easdem negligenter
decurrant, aliquot verba absumen-
do, sed easdem distinctè, perfectè
singulaque attentè pronuntiantes
dicant. Ne verò in debita attentio-
ne & reuerentia peccent, strictissi-
mè inhibemus, ne ambulantes ead-
dem euoluant, sed in loco aliquo
idoneo aptoque ad orandum se col-
ligant suademus; ne distractio & e-
uagatio, quæ ex deambulatoria hac
recitatione sequi solet, orationis
eos fructu priuet. Hactenus concilij
verba. Hæc autem aliaque innumera
testimonia & exempla Sanctorum
(nam omnes in hoc, sicut & in reli-
quis ab eodem Spiritu coelesti dire-
cti sunt) docent, quanti exterior in
oratione tum vocali, tum mentali
reuerentia, velut quid singulariter
pie-

DE ORAT. MENTALI. 87

pietatem internā promouens, Deum
mirificè glorificans, & proximum
ædificans facienda sit, suadentque,
vt iuxta corporis dispositionem, sa-
nitatem ac vires simili quisque cum
reuerentia sacra hæc Domini
nostri Iesu Christi myste-
ria recitare & me-
ditari con-
tur.

PARS